

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatei Artiușcova Inna și de către inculpata Artiușcova Inna, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018 și a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

Artiușcova Inna XXX, născută XXX, originară și domiciliată în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.06.2016 – 27.12.2017 (prima instanță);

2. 10.07.2018 – 17.09.2018 (instanța de apel);

3. 03.06.2019 – 14.08.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 decembrie 2017, inculpata Artiușcova Inna a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Artiușcova Inna urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubinul său Roșca Vladimir, cu care conlocuiesc pe adresa XXX, XXX, astfel fiind conform art. 133¹ lit. a) Cod penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmărire lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului său, la 10.04.2016 în jurul orei 17:50, aflându-se la domiciliul comun, situat în XXX, XXX, acționând cu intenție directă și urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubinul său Roșca Vladimir, manifestând agresivitate verbală și fizică, a inițiat un conflict, în cadrul căruia folosind un cuțit de bucătărie, i-a aplicat cet. Roșca Vladimir o lovitură cu acesta în regiunea hemitoracelui drept și mai multe lovituri în regiunea omoplatului stâng, cauzându-i astfel părții vătămate Roșca Vladimir dureri fizice și leziuni corporale sub formă de plagă înțepat-tăiat penetrantă a hemitoracelui drept, pneumotorax total pe dreapta, plagă înțepat-tăiat nepenetrantă în regiunea omoplatului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor înțepător, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică

potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 1116/D din 26.05.2016 ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatei Artiușcova Inna fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal – violența în familie „*adică acțiunea intenționată comisă de un membru de familie în privința altui membru de familie, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămarilor grave a integrității corporale sau a sănătății*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanța, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatei Artiușcova Inna, care a solicitat, admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin inculpata să fie achitată.

În susținerea apelului, a invocat că:

- concluzia instanței este neîntemeiată, nu se bazează pe probe pertinente, concludente și utile;

- nu a fost probat faptul că inculpata i-ar fi aplicat părții vătămate careva lovituri cu cuțitul, partea vătămată negând acest fapt;

- nu s-au apreciat corect declarațiile inculpatei, a părții -vătămate și a martorului Sainciuc Sergiu;

- la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma vinovăția inculpatei.

2.2. Inculpata Artiușcova Inna, care a solicitat casarea sentinței, cu dispunerea achitării sale, menționând faptul că nu a săvârșit infracțiunea, însăși partea vătămată a declarat că nu i-a aplicat nici o lovitură cu cuțitul, iar la materialele cauzei nu există careva probe ce ar demonstra vinovăția sa.

2.3. Partea vătămată Roșca Vladimir care a solicitat casarea sentinței, emiterea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, s-au respins ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, cu certitudine inculpata Artiușcova Inna a comis infracțiunea incriminată și că acțiunile sale corect au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei, calificându-le ca o metodă de apărare aleasă de către ultima cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și că această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel a ținut să specifice faptul că materialul probator indubitabil a demonstrat legătura causală dintre acțiunile intenționate ale inculpatei Artiușcova Inna și consecințele survenite, or vătămarile corporale stabilite la Roșca Vladimir sub formă de plagă înțepat-tăiat penetrantă a hemitoracelui drept, pneumotorax total pe dreapta, plagă înțepat-tăiat nepenetrat în regiunea omoplatului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor înțepător, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apărării precum că aplicarea violenței fizice nu a fost probată și că aceasta a survenit în urma căderii părții vătămate, deoarece acestea

au fost combătute pe deplin prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1116/D din 26.05.2016, care fiind luat în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora de sine stătător se exclude. Mai mult instanța de apel a reținut faptul că au fost depistate două plăgi tăiate în regiunea omoplatului stâng, ceea ce exclude versiunea înaintată de inculpată și partea vătămată probabilitatea penetrării în regiunea hemitoracelui drept în urma căderii.

Instanța de apel a conchis că la dosar au fost administrate suficiente probe care coroborând între ele, în cumul confirmă pe deplin culpa inculpatei, iar utilitatea și veridicitatea acestora nu trezește îndoieli, acestea coroborând cu materialele dosarului.

Cu referire la argumentul părții vătămate Roșca Vladimir precum că instanța de fond a examinat cauza în privința lui Artiușcova Inna în absența avocatului acesteia, instanța de apel a menționat faptul că judecarea pricinii a avut loc cu asigurarea respectării întregului spectru al garanțiilor și drepturilor inculpatei cât și a părții vătămate, cu participarea avocatului, fapt ce reiese din procesul verbal al ședințelor de judecată.

Instanța de apel a conchis că la aplicarea pedepsei față de inculpata Artiușcova Inna prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea infractorului, de circumstanțele care atenuază sau agravează pedeapsa, de pericolul social al infracțiunii.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recurs ordinar:

4.1. Avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatei Artiușcova Inna care a invocat temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea achitării inculpatei din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului invocând faptul că:

- nu au fost apreciate declarațiile inculpatei care sunt în coroborare cu declarațiile părții vătămate și a martorului Sainciuc Sergiu;

- probele scrise puse la baza sentinței de condamnare nu indică asupra faptului că anume inculpata Artiușcova Inna a aplicat careva lovituri cu cuțitul părții vătămate;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 1116/D din 26.05.2016 constată prezența leziunilor corporale dar nu și faptul că aceste leziuni au fost provocate de către Artiușcova Inna;

- concluzia cu privire la condamnarea inculpatei a fost bazată pe presupuneri.

4.2. Inculpata Artiușcova Inna care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei.

Invocând faptul că:

- la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art. art. 1, 6, 8, 14 CEDO;

- la aplicarea pedepsei instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat faptul că anume inculpata i-a aplicat careva lovituri cu cuțitul părții vătămate, fapt confirmat și de către partea vătămată;

- probele scrise puse la baza sentinței de condamnare nu indică asupra faptului că anume inculpata Artiușcova Inna a aplicat careva lovituri cu cuțitul părții vătămate;

- decizia instanței de apel este bazată doar pe presupuneri, iar toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

- de către instanța de apel nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizate a pedepsei, de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de comportamentul inculpatei în momentul comiterii infracțiunii și după, de personalitatea acesteia, care este victima violenței în familie, consideră oportun evaluarea juridică și socială a acțiunilor sale sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală;

- nu au fost apreciate fiecare probă din punct de vedere al concluziei, utilității și veridicității iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect a încadrat acțiunile făptuitorului/recurenții își motivează contestația exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, fapt care nu este incident art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurenții indică ca temei pentru declararea recursurilor ordinare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurenți nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Artiușcova Inna.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârii contestate (f.d. 219-213, Vol. I) rezultă că instanța de apel corect a motivat și a menținut soluția primei instanțe, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din textul recursului rezultă, că recurenții critică hotărârea instanței de apel, invocând aceleași argumente identice ce au fost invocate și în cererile de apel și examinate minuțios de către instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de către recurenți au fost invocate și în instanța de apel cărora le-a fost dată o apreciere justă, fiind argumentate atât în fapt, cât și în drept și descrise minuțios la **pct. 3.1** al prezentei decizii.

Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurenților precum că „*probele scrise puse la baza sentinței de condamnare nu indică asupra faptului că anume inculpata Artiușcova Inna a aplicat careva lovituri cu cuțitul față de partea vătămată*”, or, faptul că anume inculpata Artiușcova Inna ia aplicat lui Roșca Vladimir lovituri cu cuțitul se confirmă prin declarațiile martorului Sainciuc Sergiu care în ședința de judecată a declarat că „... *din ce a văzut pe fereastră partea vătămată era jos la pământ fără maiou, însângerat, iar Artiușcova Inna era deasupra lui în genunchi cu un obiect ascuțit în mână...*” (f.d. 132 verso, Vol. I) care sunt în coroborare cu concluzia raportului de expertiză medico - legală nr.1116/D din 19.04.2016 din care urmează că „*luând în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora de sine stătătoare se exclude*” (f.d. 35-36 verso Vol I).

Instanța de recurs consideră corectă poziția instanței de apel referitor la aprecierea critică a declarațiilor inculpatei Artiușcova Inna precum și a părții vătămate Roșca Vladimir or, acestea sunt neveridice având ca scop eschivarea lui Artiușcova Inna de la răspunderea penală pentru infracțiunea comisă, iar versiunea acestora precum că cuțitul la penetrat pe Roșca Vladimir în regiunea hemitoracelui drept în urma căderii acestora la pământ sunt lipsite de credibilitate, deoarece conform aceleiași concluzii din raportului de expertiză medico – legală nr. 1116/D din 19.04.2016 la partea vătămată Roșca Vladimir au mai fost depistate două plăgi tăiate în regiunea omoplatului stâng, acestea neputând fi cauzate ca urmare a căderii de sine stătător.

Instanța de recurs apreciază critic alegațiile recurenților precum că „*decizia instanței de apel este bazată doar pe presupuneri, iar toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei*” or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, care confirmă în mod indubitabil vina inculpatei Artiușcova Inna în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la argumentul inculpatei precum că la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art. 1, 6, 8, 14 CEDO, Colegiul penal îl consideră declarativ, fără o argumentare clară în ce anume constă încălcările, constatând faptul că la examinarea cauzei s-au respectat întru totul drepturile inculpatei la un proces echitabil.

Totodată, instanța de recurs a remarcat faptul că, recurenții își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele invocate de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu se confirmă în instanța de recurs ordinar.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, când acestea demonstrează cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele și-au motivat hotărârile luate, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*cauza Garcia Ruis contra Spanie, Helle contra Finlandei*).

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei Artiușcova Inna, Colegiul penal ține să menționeze faptul că de către instanțele inferioare la stabilirea pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 7 Cod penal în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, care prevăd că instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de

influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, având în vedere cele menționate supra, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatei Artiușcova Inna sub formă de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei, aceasta fiind pedeapsa minimă prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, s-a ținut cont de faptul că aceasta a comis o infracțiune gravă, nu a recunoscut vina, infracțiunea comisă atentează la viața, sănătatea și integritatea persoanei iar corectarea și reeducarea ei fiind posibilă doar cu privarea de libertate, care va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Prin urmare împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursurile ordinare sunt inadmisibile.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate urmează a fi declarate ca inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatei Artiușcova Inna și de către inculpata Artiușcova Inna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe **Artiușcova Inna XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor